

foreslog sat i December 1921, og som det ærede Medlem nu atter her ved denne Lejlighed foreslaar fastlagt. Thi der er ikke nogen Tvivl om, at ogsaa de mindre Bedrifter indenfor visse Virksomhedsomraader er bidragende til Arbejdsløsheden, medens der kan være andre Omraader, hvor dette i mindre Grad er Tilfældet. Jeg tror derfor, at Bestemmelser som de, der her foreslaas af det ærede Medlem, vil komme til at virke ganske uretfærdigt. Og at afgøre Bidragspligten for den enkelte Virksomhed efter, om dens Indehaver mener, at han bidrager til Arbejdsløsheden eller ej, derom kan der dog slet ikke være Tale. Derfor betyder de Eksempler, som det ærede Medlem har fremdraget, aldeles intet. At Fiskerne ikke kan forstaa, at de skal yde dette Bidrag, ligger i, at de har ganske særlige Forhold med Hensyn til Støtte til arbejdsløse; de har nylig tilvejebragt en Understøttelseskasse, til hvilken Staten har givet og i Fremtiden kommer til at give ret betydelige Bidrag. Men jeg vil dog minde det ærede Medlem Hr. Dahlgaard om, at det Bidrag, der afkræves Fiskerne, afkræves dem kun for Medhjælpere, som ikke er selvstændige Deltagere i Fiskeriet; det falder altsaa i Virkeligheden indenfor den Ramme, der er fastsat for Bidragene til Arbejdsløsheds-kasserne, at det kun sker for saadanne Arbejdere, som er ulykkesforsikrede, og beregnes efter Antallet af ulykkesforsikrede Helaarsarbejdere.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen føjede ikke noget væsentligt nyt til det, han udtalte, da han første Gang havde Ordet. Jeg har udtalt min Enighed med det ærede Medlem i den Betragtning, at naar det nuværende Kontrolsystem har vist sig ufyldstgørende, skyldes det i første Række dette, at man ikke har kunnet faa de paalagte Indberetninger fra Arbejdsgiverne. Derfor maa man nu søge Systemet saaledes ændret, at Afgivelsen af disse Indberetninger i høj Grad lattes Arbejdsgiverne, og naar disse opnaar denne Letelse, maa de være paa det rene med, at saa kan en Tilsidesættelse af disse Bestemmelser ikke taales, men saa vil Bødesystemet blive bragt i Anvendelse. Men idet dette sker, er det ogsaa ganske naturligt, at Bødebestemmelserne med Hensyn til Overtrædelser fra Arbejdernes Side ikke længere henvises til Kassernes Vedtægter, men ogsaa faar deres Plads i Loven.

Naar det ærede Medlem siger, at det er naturligvis, fordi det er Arbejderne, der her er Tale om, at man er saa villig til at

gennemføre Kontrolbestemmelser, medens Regeringen bestemt modsatte sig saadanne, da Talen var om Landmandsbankens Nyordning, saa er det en af de Bemærkninger, som ærede socialdemokratiske Ordførere er saa tilbøjelige til at fremsætte uden at søge at underbygge dem med faktiske Omstændigheder, som man kan paavise har været til Stede. Det ærede Medlem ved særdeles vel, at der overfor Landmandsbanken er truffet Kontrolbestemmelser, som forhaabentlig vil vise sig fyldstgørende; men man vilde ikke gaa med til at gennemføre Kontrolbestemmelser af den Art, som det ærede Socialdemokrati foreslog, Bestemmelser, som vilde have gjort det højst sandsynligt, at Landmandsbankens Kundekreds vilde være blevet i væsentlig Grad indskrænket, navnlig hvad angaar saadanne Kunder, hvis Soliditet gør det ønskeligt for Banken at have dem som Kunder, og endvidere vilde have gjort Overgangen for Banken fra privat Institution til en Statsinstitution sandsynlig i en ret nær Fremtid. Saadanne Kontrolbestemmelser vilde man ikke gaa med til, og det finder jeg ikke blot forsvarligt, men rigtigt.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen spørger: Hvorfor har man ikke tvunget Systemet igennem? Hvorfor har man ikke ladet Arbejdsgiverne idømme de Bøder, som Lovforslaget aabnede Mulighed for, naar de ikke opfyldte de Krav, som i Henhold til Loven kunde stilles til dem? Jeg kunde have Lyst til at spørge det ærede Medlem: Hvorledes har man fra Kassernes Side, hvor det var overladt Kasserne at disponere, behandlet Personer, der overtraadte Lovgivningens Bestemmelser? Jeg har ikke Erfaring for, at man ved alle Lejligheder her har faret frem overfor de vedkommende i Overensstemmelse med, hvad Vedtægterne har aabnet Mulighed for. Jeg tror i det hele, det var naturligt i Overgangstiden efter Lovens Gennemførelse at søge at lempe sig igennem paa en saadan Maade, at man til begge Sider fik tilvejebragt en Stemning, ud af hvilken en Ordning kunde fremgaa, som kunde vise sig fyldstgørende, og det er Ønsket derom, der har været bestemmende for min Optræden i denne Sag. Det ærede Medlem siger, at nu gør man Arbejdsgiverne til Herrer over, om Arbejderne kan faa Understøttelse. Nej, man gør i Virkeligheden det modsatte, thi medens tidligere Arbejdsgiverne i mange Tilfælde forsøgte at give Indberetning om Arbejdets Ophør og derved vanskeliggjorde det